

Preek 1 Petrus 2:11, 16 juni 2019mo, lijdende kerk, ambtsdragers, 598, JWB.

Votum en zegengroet	
Zingen	Ps 84: 1,2,3,4 (DNP Uw woning is mij..)
Bidden	oa geslaagden
Lezen	1 Petrus 2:11 – 21 Efese 3: 14- 19 ('alle heiligen')
Zingen	GK 252:1-7 (doorgeeflied, 2 groepen) bks 3/4 5/6
Tekst	1 Petrus 2:11
Zingen	Lb 968:1,3,4 (de ware kerk...)
Wet	
Zingen	Ps 119:30
Bidden	vervolgde kerk Kees de Rijke
Formulier	
Zingen	Gk 251:2 vragen en zegen, 3 (sta voor elkander..)
Bidden	ambt en voorbeden JWB
Collecte	
Zingen	Opw 167 (samen in de naam) = Gk06 167 (canon)
Zegen	

vooraf: de jongens en meisjes hebben een papier gekregen.

Daar staan een heleboel namen van landen op.

In de preek noem ik ook veel landen.

Als je alles wat ik noem, aan vinkt of wegstreept, houd je één land over.

Straks vraag ik wel land dat is.

1

Gemeente van Christus, gasten,

Wie van u heeft een tijd in buitenland gewoond?

Lang genoeg om kerkelijk mee te doen?

Wie heeft er familie in buitenland?

En wie is in buitenland wel eens naar een kerkdienst geweest?

In Frankrijk bijvoorbeeld of Duitsland....

(klik) *Wie wel eens naar andere christenen kijkt, heeft een bijzondere ervaring, is mijn ervaring.*

Veel herkenning in samenkomsten: zingen, lezen, uitleg, bidden, de zegen, een voorganger.

Tegelijk ook heel andere gewoonten, volgorde, manier van doen, inrichting van het gebouw, lengte en inhoud van de preek, ontmoetingen voor en na de dienst, invulling van de ambten.

Wat opvalt, zeker in kleine gemeenten, dat ze het fijn vinden dat je er bent.

Je voelt iets van verbondenheid, eenheid.

Ook als je de taal niet verstaat, je bent samen christen, verbonden aan Christus.

Je ervaart een band.

Zeker als je een tijd in buitenland hebt gewoond en meegedaan: je leert er veel elkaar.

Je relateert je eigen vormen en gewoonten: andere christenen houden ook van

de Heer Jezus en doen dingen anders: kan ook.
En je waardeert vaak ook je eigen vormen en gewoonten weer.
Je wordt je meer bewust van de reden ervan.
Wie wel eens naar andere christenen kijkt, krijgt een ruimere blik.
Zo heb ik dat in ieder geval ervaren met mijn ouders en schoonouders.
Zij woonden beiden een tijd in buitenland.

Naar andere christenen kijken, verbonden zijn: geen brief van Paulus of Petrus of ze groeten andere christenen.
Aan het eind een opsomming van namen.
De kerk is een eenheid.
De groeten in de brieven; het is meer dan beleefdheid.
Het is verbondenheid beleven en elkaar helpen in de band aan Christus.
Daardoor elkaar te zien wordt de kerk sterk en groeit die.

Wij zijn verbonden met kerken die groeien en die afnemen.
Verbonden met jonge kerken (enthousiast) en kerken die er al eeuwen zijn (bezonnen).
We zijn verbonden met kerken in rijke gebieden en in arme gebieden.
Wij hier in Nederland leven in vrijheid, hebben de tijd en de rust in dingen te doordenken en goed vorm te geven.
We zijn verbonden met kerken die onderdrukt worden en daar geen ruimte voor hebben.
Wij leren van hen vertrouwen en overgave.
Zij leren van ons, wij van hen.
Met die ogen wil ik kijken naar Petrus, die schrijft over vreemdelingschap.
Op dat punt zijn christenen in Laos of Vietnam of in een gesloten Islamitisch land ons voorbeeld.

(klik) *Wie naar andere christenen kijkt, herkent overal Gods werk en kerk.*
Petrus schrijft dat we vreemdelingen zijn.
Ik vertelde een vorige keer al¹: daar gaat de hele brief over².
Wie Christus volgt, maakt deel uit van een nieuwe wereld.
Je bent hier op aarde vreemdeling.
Je bent anders en je bent machteloos, kwetsbaar.
De mensen kunnen zich zomaar tegen je keren.

Wie van ons voelt zich vreemdeling?
Dat hoef je niet te vragen aan een christen in Soedan.
Die weet en voelt de tegenwerking.
Die merkt iedere dag, dat je anders bent dan je landgenoten.
Wie daar als christen de staat tegen zich krijgt, ervaart machteloosheid.
Christen zijn en vreemdeling, dat is hetzelfde.
Vreemdelingschap geldt voor alle christenen sinds Jezus' opstanding.

¹ Preek 1 Petrus 1,22-25, 19 mei 2019.

² 1:6-7 (verdriet verduren); 2:19-23 (onverdiend leed verdragen); 3:13-17 (lijden omwille van de gerichtigheid); 4:12-19 (vuurgloed, deel hebben aan lijden); 5:8-9 (duivel gaat rond, onder leed gebukt)

Zij ervaren en voelen dat dagelijks.

Petrus: 'geliefde broeders en zusters, u bent als vreemdelingen, die ver van huis zijn; ik vraag u dringend niet toe te geven aan zelfzuchtige verlangens, die uw ziel in gevaar brengen'.

Dat is een stevige waarschuwing, beetje beschuldigend.

Zelfzuchtige verlangens, wat bedoelt Petrus?

'Verlangens van het vlees', 'lichamelijke verlangens' staat er³.

Dat is hier niet zozeer seksueel.

Maar verlangens, wensen van de wereld hier en nu.

Toegeven aan zelfzuchtig verlangen, dat is opgaan in de wereld hier.

Je besef van vreemdelingschap verliezen.

Hier je huis, je leven bouwen, niet bezig zijn met je eeuwig huis, je eeuwig leven.

Vandaar die tegenstelling met vreemdeling en Petrus' opmerking over de ziel die gevaar loopt.

Je bent vreemdeling hier, je bent burger van Gods rijk.

Verlies dat niet doordat je aandacht gaat naar alles wat hier is.

Je kunt je zomaar door van alles af laten leiden.

En dan breng je je ziel in gevaar, je blijvende en eeuwige contact met God.

Een waarschuwing voor ons.

Hoe leest een christen in Egypte dit?

Die leest dit eerder als een bemoediging.

'U bent vreemdeling'; zeker Petrus, daar weten we alles van.

Dit leven hier is ons geluk niet, niet waar wij voor leven, gelukkig niet.

'Ik vraag u dringend niet toe te geven aan het leven hier en nu, dan is je ziel in gevaar'.

Bedankt Petrus, dat je nog even laat zien waar dit lijden goed voor is.

Het helpt ons om de band met God, onze ziel, weer als doel te zien en niet alleen onze pijn hier en onze verlangens naar recht en bevrijding.

Vreemdelingschap: voor christenen in Mali, dat is hun leven.

Wij kunnen het gemakkelijk kwijtraken.

Maar Gods werk en kerk is overal op aarde en we leren van elkaar.

De brieven van Paulus, Petrus en Johannes gaan vaak over de verbondenheid tussen christenen.

Dat is niet alleen binnen een gemeente.

Maar dat is tussen gemeenten.

We hebben elkaar nodig, over de hele wereld.

Dat is hulp en steun en gebed.

Het is vooral: alle verschillende mensen zijn nodig om Gods grootheid te zien.

Eén gemeente of één land kan niet alles van Gods grootheid ontdekken of uiten.

In het boek Openbaring komen alle volken uit allerlei talen bij elkaar⁴.

³ Zie ook andere vertalingen: NBG 51: vleselijke begeerten

⁴ Openbaring 7:9

Een belofte die God al aan Abraham gaf: het gaat om alle volken⁵.

God is te groot om maar door één soort mens gediend te worden.
Al die verschillende mensen laten Gods majesteit, kracht en uitbundigheid zien.
We hebben christenen in andere omstandigheden nodig om het grote evangelie te begrijpen en toe te passen.

Wij leren van christenen in Indonesië en Mauritanië.
Zij zijn vreemdeling, net als wij.
Zij beleven het en leren ons wat het is.
En christenen in Nepal zijn niet volmaakt of voorbeeld in alles.
Maar dit leren zij ons: we zijn slechts gast en voorbijganger op aarde.
De Heer dwingt hen als vanzelf om verlangens naar deze wereld te dempen.
Zij voelen dat het draait om Gods koninkrijk en je ziel.

Je herkent Gods werk overal op aarde, Gods grootheid; wat een variatie.
En we leren van elkaar.
Vandaag kijken we speciaal naar onze zusters en broeders in landen als Qatar.
Die weten wat het is om vreemdeling te zijn.

(klik) *We leven samen naar God toe.*
Christenen overal op aarde zijn anders.
Ze leven in allerlei landen en culturen.
Dat heeft invloed op hun gewoonten en opvattingen.
Christenen in Congo, ik bewonder hun durf om open en met passie over God te praten.
Ik voel me ongemakkelijk als ze wel erg radicale uitspraken doen.
Het maakt me bescheiden: ook kinderen van God, maar wel echt anders dan ik.

Als ik over de dans en de muziek van christenen in Zuid-Afrika hoor, dan ben ik blij met onze organisten en ons muziekteam.
Maar ik bewonder hun 'uit hun dak gaan voor de Heer'.
God prijzen, daar maken we wel werk van, meer dan ik.
Moet het zo, zoals zij?
Nee, maar het maakt wel bescheiden over eigen vormen.
Paulus schrijft over de rijkdom van verscheidenheid⁶.
Ik kan Gods kerk niet overzien, God geeft verschillende gaven overal op aarde.
Dan mag ik blij zijn met de kerk zoals die hier is en zoals wij de Heer willen volgen.
En het maakt mij bescheiden; het kan ook zoveel anders.
En ik hoef niet alles te beoordelen.
Ik heb genoeg aan de kerk die de Heer mij hier geeft.

Bescheidenheid bij samen met alle christenen toeleven naar God.
Bescheiden in mijn kijk op wat belangrijk is en minder belangrijk.

⁵ Genesis 12:3

⁶ 1 Korinte 12:4-11

Wij hier in Rotterdam zijn een rijke kerk.
We hebben een gebouw, twee zelfs; we hebben stoelen, verwarming, een stevige organisatie.
We hebben allemaal een eigen bijbel, iedere dag een app of een krant met artikelen over God en geloof.
We hebben zelfs mensen in dienst; ik hoef niet te werken, maar mag al mijn tijd aan de gemeente geven.
We kunnen iets doen voor de wijk, elkaar ondersteunen, ook kerken onderling.
Een rijke, sterke kerk.

Vergelijk dat eens met een gemeente in Marokko.
Geen gebouw, een enkel gemeentelid heeft een bijbel.
Een boek met uitleg, bijna niet te krijgen.
Samenkomsten, vaak verstoord of gaan niet door.
Of zoals in Syrië.
Geen voorganger, nauwelijks contact met andere gemeenten, soms verdwijnen gemeenteleden, weggevoerd naar de gevangenis.
Een arme, zwakke kerk.

Wie is zwak? Wie is sterk?
We leven samen toe naar God.
Een megagemeente als Willow Creek of the Redeemer Church in de V.S..
Sterke kerken als je kijkt naar gebouwen, betaalde mensen, aantallen, rijkdom.
We danken onze God ervoor en geweldig hoeveel mensen daar met God leven.
En een gemeente zoals in Jemen, zwak als het gaat om die dingen: gebouw, voorgangers en uitstraling.

5

Maar wat is sterk en wat is zwak?
Kijkt onze God misschien anders?
Ook wij hier zijn een rijke kerk.
We hebben een goede plaats in onze samenleving, worden gewaardeerd.
En is dat niet juist een gevaar?
Wat ik zie: mensen die langzaam wegdrijven van de kerk en van God.
Het evangelie, wel mooi, maar andere dingen aan je hoofd.
Geen ongeloof, maar niet zo mee bezig.
En het lukt ons niet om ze vast te houden.
Wie is er dan zwak?
Wie is er sterk?

Petrus: geef niet toe aan zelfzuchtige verlangens, ga niet op in je leven hier.
Met alle goede voorzieningen en mogelijkheden, niet zo bezig zijn met je ziel?
Bezig de vreemdelingschap te verliezen?
Leef samen toe naar God.
In een rijke, sterke kerk hebben we juist deze waarschuwing nodig.
Een christen uit Afghanistan leest dit eerder als een bemoediging.

Mooi dat we vandaag nieuwe ouderlingen en een diaken krijgen.
Een sterke kerk met mensen die zich geven.

Een sterke kerk, waar zaken zorgvuldig voorbereid worden.
Ouderlingen en diakenen, die de taak hebben ons te helpen op weg naar God.
Het zijn de mensen die zorgen voor je ziel⁷.
Mensen die Gods rijk ter sprake brengen en die Gods rijk vorm helpen
vormgeven.
Boodschappers en vertegenwoordigers van Gods rijk, dat hebben we nodig.

Ontvang deze mannen.
Een sterke kerk, niet alleen voorzieningen, maar vooral in leven met de Heer.
(klik) *We leven samen naar God toe, hier zijn we allemaal vreemdelingen.*

Is dat niet het belangrijkste wat we leren van de armere en vervolgde kerken?
Wie voelt zich vreemdeling?
Wie ervaart vervolging, lijden, tegenwerking?
Niet zo toch?
Christen zijn en comfortabel leven, het gaat vaak prima samen.
En christenen in een land als Saudi-Arabië, dat is wel heel ver weg, een heel andere wereld.

Dat is maar de vraag.
Vreemdeling-zijn, dat is een kenmerk, niet alleen van mensen in Oezbekistan en Algerije, maar het hoort volgens de Heer Jezus bij iedere leerling van Hem, ook in België, Canada en Australië.
Dat wij geloof in God niet zo ervaren als lastig, wat zegt dat?
Kan dat gevolg zijn van zelfzuchtig verlangen, opgaan in de wereld hier en nu?
Zijn we misschien teveel aangepast, gewend aan comfort, gericht op jezelf?
Te gewend geraakt aan je eigen verlangens?

Vreemdeling zijn, dat is hier anders dan in Nigeria.
Maar overal draait het om de Heer, meedoen met Hem en op weg zijn.
Ben je loyaal aan Gods zaak?
Weet je je samen met anderen op weg?
Dit hier – kijk om je heen – dit zijn de mensen die de Heer je geeft.
Dit zijn de mensen waar je Gods kerk mee vormt.
Dit is de kring van gelovigen die samen hier Gods liefde beleeft en viert.

In alle kerken, overal op aarde, in alle tijden, niets is perfect.
Er is altijd wat in de kerk: vervolging, verkeerde opvattingen, te kort in liefde, slechte organisatie, tegenvallende samenkomsten.
Hoe ga je daar mee om?
Blijf je betrokken bij Gods zaak, blijf je zorgen voor je ziel?
Blijf je belangstellend en liefdevol naar elkaar?
Of, als het niet gaat zoals jij dat goed vindt, dan haak je af.
Het is niet zo georganiseerd in de kerk als ik goed vind, ik doe niet mee.

⁷ Hebreëën 13:17

Er komt een predikant die me niet boeit, ik blijf thuis.

Ik wil geen valse of goedkope tegenstelling maken.
En ook niet, dat je alles maar moet nemen zoals het is.
Maar laten we leren van een kerk in India.
Die heeft die luxe niet.
Zij kunnen niet kieskeurig zijn over hoe God hen bewaart en bij elkaar houdt.
Ze zijn al blij, *dát* ze het geloof bewaren en doorgeven.
Ze zijn al blij, dat ze uit mogen zien naar God.
Ze zijn blij, dat ze mee mogen doen.
Ze zijn zo blij met vergeving van zonden en eeuwig leven.
Vreemdeling op aarde, omdat God hen alles waard is.

(klik) *We zijn allemaal vreemdelingen en leven door en met Gods kracht.*
Laat ik daarom tot slot een paar dingen noemen die wij leren van christenen in China, Ethiopië, en Pakistan⁸.

1. **(klik)** Bidden.
Deze christenen hebben haast niets, niemand om op terug te vallen.
Zij weten dat ze in alles afhankelijk zijn van God in de hemel.
Ze bidden makkelijk en veel; ze moeten wel.
Laten we hen als voorbeeld nemen.
2. Honger naar God.
Als bijbels verboden zijn of onbetaalbaar, als je nooit een bijbel hebt gehad, dan wordt het je kostbaarste bezit.
Christenen in Jordanië zijn zich bewust van de grote schat: kennis van de Heer Jezus.
Voel je iets van een tegenstelling: weinig bijbels, maar die er zijn, stukgelezen.
Hier: bedenk eens hoe lang je bijbel soms dicht blijft?
Laten we leren van hun honger naar kennis van God.
3. De gemeente als familie.
Als je vreemdeling bent, niet begrepen wordt door je landgenoten, verstoten door je familie, dan heb je de kerk nodig.
Dan voel je, dat je elkaar moet bewaren om vol te houden.
Veel christenen in de Filipijnen mogen niet samenkomen.
Je kunt het niet één op één vergelijken, maar zouden christenen die alle moeite doen om met gevaar voor eigen leven samen te komen niet eens verbaasd zijn over lege kerken hier?
4. Bewogenheid met de omgeving.
Bijzonder, dat christenen die zelf slecht behandeld worden, zich juist inzetten voor kwetsbare mensen in hun omgeving.
Het evangelie laten ze vaak in de praktijk zien.

⁸ Alles ontleend aan Ron van der Spoel, handleiding voor de Open Doors zondag voor de vervolgde kerk 2019.

Ze leven altijd met God en ze gaan op Hem lijken.

5. Misschien wel het mooiste leerpunt: lijden verwachten, er niet bang voor. Vervolgde christenen lezen (zie Petrus) dat je lijden mag verwachten. Je hoort als christen niet echt bij de samenleving, je bent anders en machteloos. De Heer Jezus zelf is gehaat en zegt dat ook zijn volgelingen gehaat zullen worden⁹. Hij liep er niet voor weg; christenen lopen er ook niet voor weg.

Vreemdeling zijn, Gods werk herkennen, naar God toe leven.
We leren veel van al onze broers en zussen op aarde, zowel in Brazilië als Libië.
We leven allemaal door en met Gods kracht.
Amen.

Eind: welke land heb je overgehouden? ... Noord-Korea.
Weet iemand iets over dit land? Misschien ook waarom ik dit gekozen heb?
Dit is het land, die in de lijst van Open Doers bovenaan staan.
2 = Afghanistan 3 = Somalië; daar is het het meest moeilijk om christen te zijn.
Die weten en voelen in alles dat ze vreemdelingen zijn op aarde.
Misschien kun je thuis de lijst nog eens doorlezen en kijken in welke landen wel en in welke landen geen vervolging is.
De meeste die ik noemde vandaag, maar allemaal hebben ze Gods hulp nodig.
En bid voor hen.

Ds.Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
16 juni 2019

⁹ Johannes 15

Dit is een lijst van landen die in de preek voorkomen. Vink dat land af als je het land hoort. Hoor je alles, dan houdt er 1 over. Welke?

☐ Afghanistan	☐ Frankrijk	☐ Nigeria
☐ Algerije	☐ India	☐ Noord-Korea
☐ Australië	☐ Indonesië	☐ Oezbekistan
☐ België	☐ Jemen	☐ Pakistan
☐ Brazilië	☐ Jordanië	☐ Saudi-Arabië
☐ Canada	☐ Laos	☐ Soedan
☐ China	☐ Libië	☐ Syrië
☐ Congo	☐ Mali	☐ Verenigde Staten
☐ Duitsland	☐ Marokko	☐ Vietnam
☐ Egypte	☐ Mauritanië	☐ Qatar
☐ Ethiopië	☐ Nederland	☐ Zuid-Afrika
☐ Filipijnen	☐ Nepal	

Het land, dat ik overhoud.....